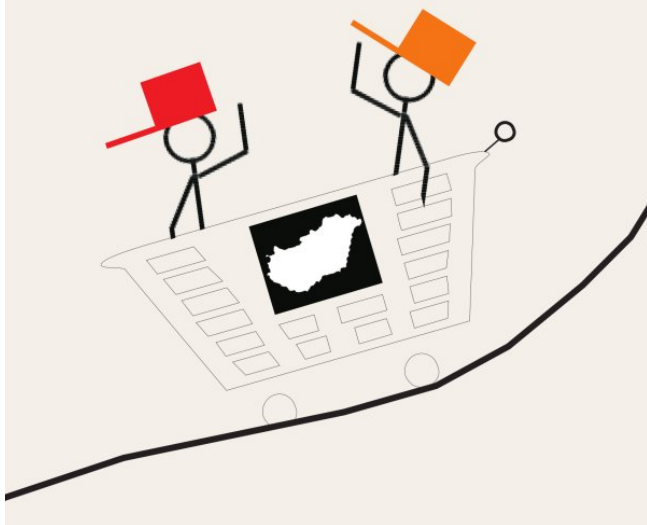

Ez a különnyomat szabadon és ingyenesen terjeszthető.

dr. Mező Ferenc

Legyenek-e az ellenségeink a politikusok?

(Töredékek Jób elfelejtett naplójából)

**A könyv megvásárolható az
Ad Librum internetes könyvesboltjában**

A bekeretezett szövegekre kattintva további információkhoz juthat.

A könyvvel kapcsolatban további információ érhető el a kötet
weboldalán:
podpress.hu/Mezo-Ferenc

© 2008 dr. Mező Ferenc

© 2008 Ad Librum Kft.

Minden jog fenntartva!

Az Ad Librum Kiadó és a PodPress az Ad Librum Kft. márkanevei.

A könyv adatai:

Szerző:	dr. Mező Ferenc
Cím:	Legyenek-e az ellenségeink a politikusok.(Töredékek Jób elfelejtett naplójából)
Kiadás:	Fit-Plan Bt.
Kiadási év:	2008
ISBN:	978-963-9888-18-0
Terjedelem:	182 oldal
Méret:	A5
Ár:	1990 Ft
Közvetlen vásárlás:	shop.adlibrum.hu

DR. MEZŐ FERENC

**Legyenek-e ellenségeink a
politikusok?**

(Töredékek Jób elfelejtett naplójából)

**FIT-PLAN Bt.
Budapest
2008**

© 2008 Dr. Mező Ferenc

Felelős kiadó: Mezőné Monoki Sophia

ISBN 978-963-87753-0-6

Minden jog fenntartva. Jelen könyvet, illetve annak részeit a szerző előzetes írásos engedélye nélkül tilos reprodukálni, adatrögzítő rendszerben tárolni, bármilyen formában vagy eszközzel – elektronikus vagy más módon – közölni.

Kiadási szolgáltatások:
PodPress (Ad Librum Kft.)

Borítóterv: Glied Viktor

A könyvvel kapcsolatban további információ érhető el
az alábbi címen:

<http://podpress.hu/Mezo-Ferenc/>
www.mezoferenc.hu www.fitplan.hu

„Ha nem tudnám, hogy
meg fogok halni soha
egyetlen sort sem írnék le.”

Kosztolányi Dezső

E könyv kalandozásra hívja Önt, a Tudás birodalmába. Jól tudjuk, minden tudásért meg kell szenvedni, valamit fel kell áldozni, ha mást nem, akkor az időnket. Ez viszont nem hiába elvesztegetett, mert vele épülünk. Éppen az időkímélés miatt, megkísértem pár sorban a fontos, a súlyos, a nehéz dolgokról könnyedebben írni, megajándékozva önöket a mélység mondataival (már ha sikerült!). A cél az, hogy mai rohanó világunkban, a metrón, a buszon, este elalvás előtt, bárhol ha felütjük és beleolvasunk, akkor olyat találjunk, amit tovább gondolhatunk, tovább fűzhetünk. Kínézve egy sarkot az alkonyi szobánkban, vagy elmerengve a pár méterre álló furcsa ember furcsa arcán. Többszörösen utazhatunk! Remélünk, olvasunk, majd tovább merengünk, és édes álmokat kergetünk, egyszóval létezünk. Akkor hát jöjjenek a létezés mondatai!

A győzelem ára

Ahhoz, hogy jól tudjunk dönteni – érzelmek nélkül –, meg kell ismernünk az ellenfelünket, le kell írni a működési sémáit, struktúráit, legyen az gazdasági, katonai, társadalmi, politikai, ideológiai. Ezeket csoportosítjuk hasznosságuk szerint: jól alkalmazható, hatékony, kevésbé hasznosítható, nem hatékony. Ami hatékony azt beépítjük a mi struktúráinkba, hogy hatékonyabban tudjunk vele megbirkózni, arra hivatkozva, hogy szükséghelyzet van, a szükséghelyzet, pedig a győzelem szándékát jeleníti meg és annak előfeltételét, a győzelem, pedig mindenkitől áldozatot kíván, legfőképpen a társadalomtól. Amit beépítettünk az ellenségeink idolkáiból, struktúráiból, abból nagyon keveset építünk le a győzelem után, mondván, jól működnek, na meg új ellenség van, vagy ha nincs, nemsokára lesz. A kérdés már csak az, hogy mikor hasonlítottunk jobban az ellenségünkre, a küzdelem előtt vagy után, és mennyiben váltunk a küzdelem közben a gyűlölt ellenségünkhöz hasonlóvá? Mennyiben formált át az ellenfelünk? Mibe is került a győzelmünk, mit is adtunk fel érte? Minden küzdelem valóságos kérdése ez és nem más, bármit is állítanak igen tisztelt előjáróink!

A színészkedésről

„Micsoda színész vész el
bennem”

Néró (halála előtt)

A hatalmat gyakorló egyben színész is. Ez következik Arisztotelész tragédia elméletéből és a homo politicus mivoltából. Az ősi időkben a színész és maga a játéktér szent cselekedett és szent tér volt, ősi misztériumok megismétlője. A mai világban minden megkavarva van jelen, ami azt jelenti, hogy mindenből van egy kicsi, csak nem megfelelő helyen és arányban. A politi-

kusok maguk is színészek. Gondoljunk csak Gyurcsány kenetteljes mozdulataira, táncoló lábaira, és a mondatok közötti hatásos szüneteire, de nem kell a gyakran átöltöző Orbánt sem féltetni – ruhát, arcmimikát, mosolyt és vezényszavakat is tud váltani. Bár egyikről sem mondanám, hogy vérprofi, esetleg bérprofi. Lételemük a játék, a megjátszás. Imádják a kockázatos játékokat, adrenalinfüggők. A játékosnak maga a játék kockázatos, ezért izgalmas. Minden játszás, játszottság tükröződik a játékos viselkedésében. Összesimulnak, összeolvadnak. Egy idő után a játék az, ami a játékost hatalmába tartja, ami behálózza, ami játszatja. Keringőznek!

A fiú, akinek angyalarca volt

Az angyalarcú fiú már nem lehetek, meztelenül melléd nem heveredhetek. Istenem vezetsz-e? Istenem szeretsz-e? Istenem megversz-e? Közeli hegyekről levetsz-e? Fejes Endre ajtáját bezárta, lábait a mocskokba lejárta, titkokat megírni már elfáradt, tatárarcú lelkébe cseppet töltött párat. Közeli, erős fény világítja meg a fejét, idehallik, ahogy dúdolja Juhász Gyula versét.

Az írás

Minden írás kiáramlás (emanáció, emanatio). Ellopott Isten szerep, eljártsszuk azt, hogy teremtünk. És gyönyörködünk benne több napig, azt akarjuk; jelenjen meg, minél többen olvassák. Majd eltelünk vele, megunjuk, nem olvassuk, ha mégis, büntetünk. Tűz helyett hamut. Másnap pedig leülünk és megpróbálunk újra teremteni, a semmiből mindent.

A halál

A halál az élet elfeledhetetlen része, ott van minden csókban. Az élet a halál elfeledhetetlen része, ott van az utolsó sóhajban.

Töredék Jób elfelejtett naplójából

Kékben kék, szépben szép
Szemem a szemedben a fékező lét
Benned ébred fel a mozgás
Ha a lelkemből a bensőlét elszáll

Mondd, mi marad magadból nekem
Ha elmentél, és a kint vetkőzöd le velem
Az angyal szárnyaidat a zaciba adtad
Ne sírj, mert valamiért velem szavaltad

Az elfelejtett sírtárhoz dalokat
Mikéért masíroztak a halottak
Az orgazmus az szilapzismus
Mit elfelejtett a kollektívizmus

A nemtelen szeretkezés elvetélt ötlete
Kúszott rajtad, mint a feleslegesség lelete
Nem bennem fogant meg, hanem benned
Te erőszakoltál meg az éjszakát meglepve

Angyali szeretkezés az éjszakában
Magában a meztelen perverzításban
Én csak sodródó csont vagyok és pénisz
Kit lekezel az ördög és a hamis fétis

Kérlek istenem, rám sokba ne fogadj
Tőlem minden barát messzire szaladj
A kint csak egyedül szeretem, ne lássa senki
Félem az istent, a valamit ne tudja elvenni

Rossz vagyok Jóbnak, szaladó csimbóknak
Nem tudom eltemetni a halottakat csóknak
A kecskék száma megmaradhat
De a feleségem haja másnak hat
A gyerekeim száma ismét hat
Csak a mosolyuk másképp hat

Miért tetted istenem, hogy legott vizsgáztatsz engemet
Mikor az imámat ismétелgettem nem a feleségemet
Ki meghalt a gyermekkel együtt, hozzád költözött
A kecskéket meg vigye el összetűl az ördög

Csalódtam benned, mert lelkemre fogadtál
A hitem tőled és tőlem messzire szaladgál
Nem maradt bennem más, mint hiány
Mit nem pótol a napi pusztai lány

Ha a szemem behunyom, nem látok mást
Mint részeg küzdelmet hanyag blázt
Részegek hatalmát az élők felett
Kesergők énekét a vesztesek felett

Énekem a győzelem, a vesztesek éneke
A hazugság dalát szipózza véresre-veresre
A hazug isten gyalázza meg saját magát
És szenteltesse meg a meggyalázott magát

Szent és áldott, szórt szét és lázodj
Fektes le minden régvoltat és álmodj
Hazugot és igazat nem is régmúlt csontokat
Hanem szépeket és kékeket, létező fékeket
A szabadjára engedett áttetsző lényeket

Időm sohasem volt

Fülemet a földhöz tapasztom Érzem, ahogy a távolba lép egy cipő Szeretném túllépni a hangom Remélem, van még egy kis idő...

Minden feleslegesnek bizonyult, amit tettem, illetve, amit tenni szándékoztam. Terveim elfüstölögtek, de nem, mint áldozatok, hanem mint a feleslegesség bizonyítékai. Időm elfogyott, szándékaim kiüresedtek, leltárom üres szekrény, pár kihízott felöltő lóg benne árván, mutatván valami életnyomot. Termetem légüres térben türemkedik valahová, valahová amit még a régi szándék vezérel, de már hit nélkül. Nem tudtam meghaladni saját hangomat, sőt megkockáztatom, nem is találtam meg, az is eltűnt, annyi minden mással. Isten nem cipővel lép, hanem gondolattal, számára nincs idő és tér, minden egyidejű, a mi életünk és halálunk is. A valóságban nincs fülem és nincs föld sem, én sem voltam más, mint egy futó gondolat, ki önállóságra tört, mielőtt szertefoszlott volna. Időm sohasem volt!

A mondatok is lassan elhagynak bennünket

Mi mindannyian messziről jöttünk, elfáradtunk, ezért évszázadok óta egy helyben topogunk, kínozzuk egymást, ezt nevezzük szerelemnek és hazafiságnak. Azért tehetjük ezt meg, mert a legalapvetőbb fogalmakkal sem vagyunk tisztában, ami eszünkbe jut, azt használjuk, s mivel elég kevés minden jut eszünkbe, így egyre lejjebb süllyedünk. Ezt nevezzük sajátosan fejlődésnek. Mondom; elfelejtettünk gondolkodni. Ha gondolkodás tett bennünket emberré, a nem gondolkodás és egyszerűsödés mivé fog bennünket tenni? Meddig maradhatunk emberek, mint istenek képmásai? A büszkeség és a beképzeltség, a gőg, az marad meg a legtovább, de ez kovásznak igen kevés, s mi lesz, ha lassan a mondatok is elhagynak bennünket...

Időtlen emlékek

Időtlen emlékeket őrzünk testünkbe, lelkünkbe zárva, ha véletlenül képek villannak fel bennünk-e ködös távoli múltból, megrémülünk, vagy elcsodálkozunk. Nem tudjuk mire vélni, pedig gyakorlatokkal elérhetőkké válnak e filmtekercsek. Több tucat élet is kevés ahhoz, hogy mindezt végigcsodáljuk és még inkább megfejtjük, gyarló a testünk, nem bír sokat. Miket tudhatunk, lehet, hogy feleslegesek a könyvek csak magunkban kell látnunk a végtelent. A minden, kódolva bennünk van. Feleslegesen dolgozunk, hajtunk, iszunk, eszünk csak emlékeznünk kellene. Behunyni a szemünket és utazni, mi meg e helyett mire is vesztegetjük el szent életünket, mire is? A semmire. Nevetségesek vagyunk. Minden iskolában a meditáció lenne, az első, amit megtanítanék, középiskolában pedig a transzcendens meditáció. Mennyyel bölcsőbbek és gazdagabbak lennénk! Ma tele vagyunk félelemmel, amit mindenáron felejténék, felejtésből áll az életünk, ezért iszunk, szexelünk (a szerelem kiment a divatból), bogyókat szedünk, tévét nézünk, pillanatokat lopunk az örökkévalóságból, hamis pillanatokat. Tartalmatlan az életünk, ha tartalmatlan az életünk, akkor üres, ha üres, akkor felesleges. A céljaink nem a mi céljaink, hanem mások céljai velünk. Mekkora különbség ez! Ébredj, tudatodra ébredj! Az emlékek ott szunnyadnak benned.

Szüneteltetett lélegzés

Hosszú-hosszú ideje már, hogy visszatartom lélegzetem, nem merek lélegezni, mert nem vagyok szabad, lélegzés egyenlő szabadság, milyen fennkölt szó és milyen kongó már, nincs jelentéstartalma. Kevesen tudják felnyitni és érezni. Alacsony üzemi hőmérsékleten tartom magam, agyhalált stimulálok, kicsi gőzzel működöm. Nem merek lélegezni, mert akkor leomlik rólam a bilincs, annak, pedig beláthatatlan következménye lehet, egyszerre teljes kapacitással kezdek gondolkodni. Ki tudja mi lesz annak a vége, ki fogja eltartani a családom, ha örök lázadóvá és makacs

anarchistává válnék és felrobbantanám az egész rohadt világot.
Tűz, tűz szendergő tűz!

A termékeny magány

„a magányos beszédben a szubjektum semmit
se tud meg önmagáról, semmit se nyilvánít ki
önmagának, semmit sem közöl önmagával”

Derrida

Derrida téved, óriásit téved, mikor azt hiszi, hogy az önmagával folytatott beszédben nem tudunk meg magunkról semmit. Minden egyes egyéb társalgásban alakoskodás húzódik meg őszintétlenség. Hazug világban, hazug beszélgetés, maszkcsere. Őszinteség a mai világban egyedül a magányban tapintható, ahol az én-ek keverednek és keseregnek. Ez a gondolkodás táptalaja. A magány szent és termékeny, egyedül láthatod meg a világ valós természetét. Kinti világunkban rohanunk, beszélünk összevissza, ha őszinték vagyunk, azt is csupán eljártsszuk, azzal is el akarunk valamit érni, vagy magával a hideg ténnyel gonoszul kínezünk valakit. A magányos beszédben mutatkozik meg az élet valós formája, ott társaloghatsz a nagy írókkal és a bölcselőkkel, hol vannak kint azokhoz mérhető gondolatok (Platón, Dosztojevszkij, Pessoa, Hamvas)? Én meg elmúltam már negyven éves, és már nem lehetséges semmi. Az emberek meg csacsognak össze-vissza értelmetlenül, nem tudják, hogy amit kimondunk, az örökké megmarad, nem tűnik el, amit teszünk, az örökre megváltoztatja a világot, hiába felejtsük el mi készakarva, elásva a gonosz tóba, hiába való tett, mert minden tett örökké remeg, hullámokat gerjesztve a végtelenbe. A mai kultúránk állítólag termékeny, hát én azt nem látom sehol, ami termékeny, az szent, szentnek pedig ezt a kort igazán nem tarthatja senki. A profán élethez, pedig mindig kell a szentség, így igazából még az sincs. Nincs semmi és nem igaz senki. Mondom; egyedül a magányos beszélgetés az, ami termékeny, Derrida ide, Derrida oda.

Térjetek meg végre hozzám

„Csak akartam! Csak akartam! Itt vagyok
eltaposva, mint egy szörnyeteg... megváltó
tébolyommal eltemetve, behavazva, mint utolsó
napján a föld, széttépett papírjaim alatt!...”

Szomory Dezső²

Térjetek meg végre hozzám, hisz oly sokáig hűtlenek voltatok szívemhez, hazudtatok, bántottatok, de tudom, hogy azért mert tele vagytok zavarral, bizonytalansággal. Őszintén sajnálom, hogy mindennemű képességek hiányában kell leélnetek pompával körített unalmas életeteket, oly messze az Isteni kerettől. Elbukottak vagytok és ezt ti is tudjátok, ha nem is ésszel és belátással, de érzéssel minden bizonnyal. Tudjátok a mennyei küldönc, tartózkodóan távol marad házatok ajtajától, de Más majd gyakran kopogni fog, sötét, csillagtalan, üvöltésekkel bélelt éjszakákon. Mikor magasan hordott orrotokat látom és nyálás szátokat az átmeneti büszkeségben, én látom fityegni a selyemzsinórt is dagadt nyakatokon. Segíteni akarok nektek, ne féljetek, térjetek meg végre hozzám! A kis gonoszok cselekedeteit én megbocsátom. Mert láthatatlan az én erőm, de ha hunyorogtok, megláthatjátok, mert pillanat-fölvétel az élet és minden diadal időleges hangulatkép.

Szörnyek keringője

Sötét szűk folyosón fényben fürdenék. Látszatok az égen az apró csillagok, nyugvást már csak benned kaphatok. Átkarollak, táncolunk, lágyan lépünk ide-oda s közben haldoklunk. „Apró lények” keringője e tánc, el ne engedd a kezem, mert szakad a lánc. Láncolunk és félünk, borzadva néz, ahogy összesimulunk, ki lát, mert szörnyen ismerősek vagyunk. Hajtsd vállamra csúnya fejed,

²II. József császár, színmű, 2. kiadás, Budapest, Pallas, 1918. 119. o.

rossz álmok kietlen helyekre vezet, karmom én is visszahúztam, nem kell senkinek hisztiznie, mutasd meg nekik, hogyan kell a szörnyeknek keringőznie!

Jöjjetek

Jöjjetek én hozzám, mint megannyi ige, felkötlek benneteket szépen, sorban, ide. Féljetegetek és reszkessetegetek, mert hiteteket törékeny agyagedény tarja; a szégyen sarja, hazugságotok alja.

Menekülők balladája

„Die Erde ist dann klein geworden, und auf ihr hüpfte der letzte Mensch, der alles klein macht”³

„A Föld akkorra kicsinnyé válik és rajta ugrándozik az utolsó ember, aki mindent kicsinnyé tesz”

Nietzsche

A menekülésnek több formája van, formagazdag. Van egyrészt a cselekvő menekülés, és a cselekvést megtagadó menekülés. A cselekvő menekülésnek is vannak alfajai: van, amikor visszalövünk, menekülünk, de dühösek vagyunk, hogy rászedtek bennünket, ez a visszalövő menekülés. Tudjuk, menekülnünk kell, kell mert rászedtek, és a hazugok diadala émelyítő. A bosszú édes lenne de nekünk érdes, saját magunk fogyunk tőle. Vajon gyávaságunk álcája a morál-talár? Igaz, nincs párbeszéd – „bábszínpad bábja ő maga” – mást jelentenek ugyanazon szavak. Ugye ez nem Seneca panasza, ő csak azt ne. Más a talentum, az alap, az építőanyag megnevezései hasonlóságot mutatnak: demokrácia, társadalom, nyilvánosság, erkölcs, korrupciómentes állam, szolgáló állam, szolidaritás és hit az emberi jóságban és az isteni gondviselésben. De nézd, mit építettek ők ebből,

³Also sprach Zarathustra, Insel Verlag, 1976, 19.S.

várost? Inkább káoszt. Dzsumbujt vezérlő elvek nélkül. Ugyan-
azon építőkockákból nem lett építmény, a cél maga a rendetlenség,
az áttekinthetatlenség. Mindig magunktól félünk! Van a cselekvő
menekülésnek a másik formája, ami teljesen más tevékenységbe
sodor bele, amit idáig cselekedtél. Alkotásba menekülsz, művészi
vagy gazdasági alkotásba. Az önfeledt cselekvésbe menekülsz,
cselekvések sorába önfeledőn, vagy az igazi énedet meglelve
oldódsz fel. Megnyugvást időlegesen nyújt, mert a hűbéri rend-
szerből adódóan a visszacsatolás a megvetett politika világába
sajnos sorsszerű. A hatását próbálhatod minimalizálni, de a függés
kimutatható és tapintható. A cselekvést megtagadó menekülésnek
is mily meglepő, igen, két alfaja van. Az egyik mikor külön
választjuk a külső és belső személyiségünket, a külső monoton cse-
lekvést végez, ami számunkra nem igazi cselekvésként jelentkezik.
Belsőnk viszont rejtett cselekvést végez, rejtett út, önmegőrző cse-
lekvés... A másik forma a minden cselekvést megtagadó forma.
Veszélyes út. A belső énünk úgy juthat el a legmesszebb, ha nem
mozog, illetve nem cselekszik. Szabad asszociációk, szárnyalások
sora, kora. Tevételes nem cselekvés, hasznos nem tudás. Fej-
leszd az önmegőrzés technikáját, önmagadat fejleszd, találd meg
a hasonló embereket, építs egy másik hálózatot, építs egy másik
társadalmat. Kerüld a felesleges beszélgetést a felesleges embe-
rekkel. Nekik van rád szükségük, nem fordítva. Mindig lenyűgöz,
hogyan valaki megszületik, felnő és valamiért, ki tudja miért? Leül,
és írni kezd. Majd kivégzi gondolatait és megüresedésének a
végterméke egy könyv lesz. Szóljon az a motorkerékpárápolás
művészetéről, avagy a nyugat alkonyáról. Kórkép vagy önismeret?
Százaknak, ezreknek vagy egyedül saját magadnak. Miért van
titok, a titok elmondható-e, kiírható-e? Az ember feloldható-e a
teher alól, a bűn alól, hogy él és vétkeznie kell? Átadható-e az
élmény vagy csupán valami hasonló? Reklámfény-talány. Van.
Nincs. Élünk, halunk, építünk, vagy múlunk? Melyik a fontosabb;
a tett vagy a hit az álomban? És végül, melyik a valóságosabb,
az ő világuk vagy az enyém? De te ne figyelj senki másra. Gyere,
kövess, menekülj velem! Menekülj velem!

Tartalom

A győzelem ára	6
A színészkedésről	6
A fiú, akinek angyalarca volt	7
Az írás	7
A halál	7
A színház	8
Alkalmi munkás	8
Makk Marci	8
A város	8
Őszi kiállítás	9
Álom	10
A vadász	10
Az ivás	11
Az egyetem	11
Betegség	11
Atlantisz	11
Káosz	12
Az egyhangúság	12
Pótlás	13
A birtoklás folyamata	13
Tálalás	13
Fekete bárány	13
Nyáj	14
Kupleráj	14
A holnap	14
Az ajtó	15
A televízió	15

Muszáj Muszasi	15
Tajga	15
Sűrűben, nádasban	16
Fohász a varjakhoz	17
Dialektika	19
A tegnap	20
A vágy	20
Skizofrénia	20
Igazság	20
Ellopott szavak	21
Totális pluralizmus	21
Demokrácia	22
A messianisztikusvonás	22
Hérodotosz	22
Tudás	23
Büntetés	23
Idő	24
Társadalmilag elfogadott érték	24
Memoár	25
Átok	26
Önsebesítés aktusa	26
Művészet	26
Sors	26
Selejt	27
Megkérdőjelezés	27
Ítéletalkotás	28
Előfeltevés	28
Mi az élet ékszere?	29
Kiszáradt a nyelv	30
Szabadság	31

Hatalmi viszony	31
A képzelet és a valóság szimbiózisa	31
Illeték hivatal	32
Megtaláltuk	32
Greenaway: Szín és kép, színeskép	33
M-nek	34
Sorseseemény	35
Bűn	35
Jelolvasó	35
Visszhang	36
Modern Patyomkin falvak	36
Vonnegut	37
A lánc	37
Játékterület	37
Gyermeknevelés	38
Kerülő utak	39
Zene	39
Gabriel García Márquez	39
A falka	40
Kiüresedés	41
Az ártatlanok elégetői	42
Technika és tudomány viszonya	42
Fel ne ébresszettek	43
Luther	43
Hamvas Béla	44
Second life	45
Üvegbúra	45
A piac	47
A hamis élet	47
Búvárharang	48

Dilthey	49
Rimland	49
Egység	49
Bosszú	49
Ideológiai válság	50
Gyanakvás	51
A messiás	51
A meghasonlás	52
Homérosz	53
Külső létezés	54
A hamis közösség	54
Az írás célja	55
Szentháború	56
Bizantizmus	56
Spontaneitás	56
A modern Metternich	57
Udvari próféták	57
Temető	58
Nincs menthetetlen tragédia	59
Tornácos parasztház	59
A jelen	60
Elrejtés	60
Mennyi, de mennyi időt vesztegettem el	60
Raymond Aron	61
Telepátia	62
Pásztor	62
Száműzetés	63
Országút	63
Kereszt	64
Búcsú	65

Lilában	65
Cselédek	66
A megbukott szirakúzi kísérlet	66
A politikai erodálódás	67
Gaugamela	67
Az Idő	68
Megbélyegzés	68
Szomorú Dezső	69
Hazugságok ruhába varrva	69
Fogoly	69
Valóság nyelve	69
Kávéház	70
Ébredés	71
Ítélethozatal	71
Szerencsejátékos	71
Besúgók	71
Tea	74
Ady	74
Madarak röpte	75
Nietzsche	75
Kígyó	76
Karnevál	77
Hőfokváltás	78
Angolt álmodtam	79
Asztaltáncoltatás	79
Különlegesség	79
Önkorlátozás	80
Határozatlansági elv	80
A nő	80
Birodalom	81

A holizmus	81
Pillanat	81
Tárgyak	82
Fotília	82
Elveszett ének	82
Emigrálás	83
Pozitivisták	83
Szakértők	84
Nem ezen múlik	84
Parabola	85
Kertész Imre	85
Töredék	85
Töredék Jób elfelejtett naplójából	86
Legszebbek a temetők	88
Újra	90
Komornyik	91
Eric Berne	91
Ha már egyetlen út marad	91
Arcok	92
A titok	92
Tolmács, halott nyelv	93
A világ végtelen	93
Magány	94
Fájdalom	94
Érdekesség	94
Ceruza	94
Valós természet, rejtőzködés	95
Átmenet	95
Nobel-díjasok	95
Történelmi tudás	96

Betűsor	96
Többek vagyunk	97
Kíváncsiság dicsérete	97
Az evés kultusza	98
2008-as szoba	98
Üresség	98
Élősködők	99
Halott hős	99
Jöjj és láss	100
Összeesküvés elmélet	100
Szóáradat	101
Aranyhalak	101
Karmel-hegy	102
Kérdés-válasz	102
Forrás	102
Ármány szerelem nélkül	102
Proust	103
Együttcelekvés	103
Tisztaságmánia	104
Az elfelejtett részletek	104
Vergilius	105
Motorkerék-ápolás	106
Elveszett történelmi emlékezet	107
Jelfelfejtés	107
Szívesen elmesélném	108
Az igaz szerelem	108
Igazságkeresés	111
Hiénák	111
Embriók	111
Hibernáltak	112

Görcs	112
Horror	112
Gazdasági állampolgárság	113
Kapu	113
Az intelligencia haszna	113
Menedék helyett	114
Mítosz	114
Választás	115
Képzettársítás	116
Pokolra kell menni	116
Arcén	116
Szájbarágós álom	117
Törött pohárba zárva	117
Janisz Ritszosz	118
Feszülettel a kezemben	118
A hal	118
Talán	119
Kinövés	120
Boszorkány	121
Mi végre az egész?	122
Elmulasztott kérdés	123
Szavak nélkül	123
Börtöntöltelék	124
Öngyilkos rapszódia	124
Áldozathozatal	125
Megszokott szerelem	125
Elbeszélte történelem	126
Helyszínelők	126
Az elfelejtett jövő	127
Mohamed követője	127

Zavarban	129
Kárhozatra ítélve	129
Túlérlelt hatalom	130
Testfestészet	130
Hamis oroszlán	130
Mutáció	131
Lomhaság máglyája	132
Paraván mögött	132
Magyar Tehetségeket Süllyesztő Hivatal (MTSH)	133
Fohász a párnához	135
Két világ között rekedtem	135
Maszkttalan	135
Felületesség	136
Keleten a helyzet változatlan	136
Láthatatlan szerelem	136
Zárkózottság	137
Hiábavaló remény	137
Geopolitika	138
Gyötrő kétségek	138
A történés maga	139
Nyomorékok regélnek	139
A hamis beszéd	140
In memoriam Bergman	140
Történéshorizont	141
Feszültségben	141
Az államlépítés lényege	142
Látva lássanak	143
Van-e történetem?	144
Sérültek vagyunk	144
Óriás szobor	145

Elvesznek a szekerek Adytól	146
Furcsa hasonlat	146
A felejtés elrejtése	146
Unalmas ismétlések	146
Fogalmam sincs	147
Visszataszító könnyelműség	148
Időm sohasem volt	149
A mondatok is lassan elhagynak bennünket	149
Tervezett tudomány	150
A tér és az idő átváltozott	150
Reklám a létező országról	151
Felhőtlenül, felelőtlenül	152
Az igazság elviselhetetlen	153
Valami nincsen rendben	153
Aranyköpések	154
Időtlen emlékek	155
Szüneteltetett lélegzés	155
A termékeny magány	156
A birodalmi gondolkodás vége	157
Emlék, mely képpé válik	158
A minden tudás közömbössége	158
Halálos játék	159
A célok teszik embert emberré	160
Visszahúzódás művészete	161
Mindent előről kell kezdeni	161
Elátkozott nemzedék Ginsberg kötettel a párna alatt	162
Térjete meg végre hozzám	163
Szörnyek keringője	163
Jöjjetek	164
Menekülők balladája	164

LEGYEN ÖN IS SZERZŐNK!

Az Ad Librum PodPress szolgáltatása keretében mindazt kínálja, ami kéziratából professzionális könyvet hoz létre:

- könyvészet (ISBN beszerzés, vonalkód készítés, kötelespéldányok kezelése, helyes címnegyed és bibliográfiai adatok);
- szöveggondozás (gépelési, nyelvtani, központosági, nyelvhelyességi, stiláris hibák javítása, egységesítés);
- tördelés (megfelelő oldal és tükör kialakítása, szövegközi helyes tipográfia, jegyzékek létrehozása, képek szkennelése);
- borítótervezés (beleértve a jogtisza illusztráció beszerzését, együttműködésben a szerzővel);
- digitális nyomtatás (Xerox színes és fekete gépeken többfajta méretben és kötéssel);
- marketing (külön weboldal minden szerzőnek, boltmarketing, letölthető részlet (mint ez a pdf fájl is), hírlevél, prospektus);
- terjesztés (saját online könyvesbolt, partnerboltok és könyvesboltláncok).

A végeredmény olyan könyv, amely megfelel a kiadói és könyvterjesztői elvárásoknak.

KÖNYVEK KÍVÁNSÁGRA!

A kívánság szerinti digitális nyomtatás egyszerre csak kis sorozat (20-500 példány) finanszírozását igényli, a gyors utánnyomások révén pedig korlátlan ideig a könyvpiacon tarthatóvá válik a kötet.

További információ:

<http://podpress.hu/>

<http://adlibrum.hu/>

Ad Librum Kft. irodája

Porta Irodaház 5. em. 17. 1107 Budapest, Mázsza tér 2-6.

Tel: (06-1) 814-2590, (06-20) 510-1558. Email: info@adlibrum.hu

ADJA KI KÖNYVÉT!

Szerzői és intézményi kiadások gondozása